

21
17

ORATIO

HABITA AB ANTECESSORE

IOANNE FRANCISCO VACHINO

in R. Taurinensi Athenaeo

NON. AUG. MDCCCLIV

quum spectatissimus Sacerdos

CAROLUS GUTTEGA

Alexandrinus a Quargnento

eiusdemque insignis Collegiatae Ecclesiae

S. Dalmatii Canonicus

solemniter

IURIS UTRIVSQUE DOCTOR

resistentiaretur

AUGUSTAE TAURINORUM

EX OFFICINA REGIA

COMMENDATIO

Quum in amplissimum conspectum vestrum, Sapientissimi Patres, iuris alumnos adducimus, non utique nobis ignotos sistimus et commendamus; sed in tanta auditorum frequentia alii magis, alii vero minus in bonam partem cogniti. Inter eos vero, quorum uti summam totius vitae integritatem cum singulari morum suavitate et elegantia coniunctam, ita etiam constans et tenax discendi propositum, industriam ac diligentiam in studiis nostris numquam intermissam propius suscepimus et penitus

242
*probavimus, hunc referre ius est piissimum
Sacerdotem, et spectatissimum Canonicum
CAROLUM CUTTICA a Quargnento Alexandri-
num.*

*Dum ego propterea Candidatum vestris
plane dignum beneficiis ita vobis commendo,
ut maiori studio ac diligentia non possim,
quae vestra humanitas est, efficit, quaeso,
ut quos enixe petit supremos Academiae
honores, eos laudabiliter a vobis hodierna
die consequatur.*

ORATIO

Multa quidem sunt ac propemodum infinita quae publicae rei tuendae et amplificandae inserviant, at nihil magis, uti ego quidem sentio, ad optimum statum pertinet Civitatis, quam scientiis bonisque artibus cives imperitari. Multum prodest, non negaverim, diuturnus rerum usus longaue experientia; multum etiam praestat indita a natura mentis vis atque sollertia; at nulli utilius, nulli praeclarius administrare publicam rem videntur, quam qui strenuam diligentemque in scientiis operam adhibuerint.

Nam mentes hominum ab ipsa pueritia exercitatae primum, cortice veluti deposito, erumpunt; humanioribus dein litteris excoltae se se quodam modo explicant et evolvunt et pene dixerim efflorescunt; traductae postea ad philosophica, aliaque graviora studia, ad quamdam ipsae perveniunt maturitatem. Quotidiana siquidem gymnasii exercitatio, et quae sequuntur Academicae contentiones alacres et fervidas adolescentum mentes movent, sollicitant, ac mirum in modum erigunt, extollunt. Semel vero excitatae et erectae iuvenum mentes tum suas ipsae vires periclitari, et exercere; tum animos sumere et vi insolita agi et effferri; tum nova quotidie versare et innumera secum revolvere et sensim sic acui, et diuturno studio, ordine, praeceptis, exemplisque temperari, et magis in dies magisque perfici conspiciuntur.

Hinc quotquot sunt iuvenes optimis studiis uti par est innutritos et confirmatos, ubi ad publica negotia accedant, consummati

iudicii laude passim constat commendari : ipsi ad consilia praesentissimi et in re gerenda prompti et industrii , inter caeteros praestanti mente ac prudentia videntur instructi , quibus propterea non privata modo sed publica gravioris etiam momenti negotia ac officia tuto possint et ubere cum fructu committi.

Non est propterea cur miremur si , et illi qui in claris domibus alti et educati non dubias habent fortunas in pingui positas patrimonio , et ii etiam qui charismata meliora aemulantes , Deum peculiari ratione in sortem suam videntur elegisse , solliciti et ipsi haec conquirant litterarum praesidia , quibus adeo mens nostra et ratio augentur , perficiuntur.

Istam porro , prae caeteris nobilem ac laudabilem , bonarum artium curam in illustri nostri Candidati familia ab antiquis usque temporibus viguisse et etiam nunc vigere ac foveri plane comperta res est. Perantiqua et vere patricia Candidati gens , quam iam eo tempore constat floruisse , quo ad

retundendum Friderici Aenobarbi Italiam vastantis impetum Alexandrina Civitas extructa est, ad quam Urbem fundandam Candidati Maiores dicuntur concurrisse; patricia inquam et cum paucis illustris Candidati gens, in varios nunc diducta ramos quorum aliqui nobilitate fuere insigniti, plures quovis tempore viros plane eximios tulit qui scientiarum studiis delectati, et nobilioribus pacis bellive artibus addicti, omnes praeclare admodum de patria ac Principe meriti sunt, singularemque laudem ad posteros suos transmiserunt.

Quam Maiores tenuere viam eandem secuti videntur amantissimi Candidati parentes, qui singulari et ipsi litterarum studio ducti hunc nostrum vix ad primam pueritiam perductum uti virtutis amore accendi, ita doctrinarum omnium quae iuvenem honesto loco natum deceant imbui et erudiri omni ope sategerunt. Parentum voto ac sollicitudini plane respondit Candidatus noster ornatissimus qui auream indolem natura sortitus et mature in disciplinam optimis praecepto-

ribus traditus, miram in toto studiorum cursu animi modestiam, bonitatem, ac diligentiam prodens, se aeque sollicitum et de morum integritate servanda, et de ingenio expoliendo perspicue quovis tempore ostendit: et quoniam illa huic excolendo perficiendoque mirifice inservit, factum est, ut Candidato eximio ob inculpatam totius vitae rationem in mentis quadam securitate ac tranquillitate veluti in arce constituto munerata ac studia sua rite aggredi et persequi feliciter plane et ubere cum fructu licuerit. Haec in Viro ornatissimo sollicitudo tum praesertim enituit quum opportunis instructus linguarum ac philosophiae praesidiis animum divinarum rerum scientiae applicuit: tunc enim, uti summa sedulitate, ita secundo prorsus exitu singula divinae doctrinae praecepta hausit, expressit ac in suum veluti peculium convertit.

Nec quidquam de suo aut in virtutem, aut in doctrinam pristino ardore remisit quum, rite excultis Theologiae studiis, et

Sacerdotali characterē ac eximio beneficio in patria collegiata Ecclesia iam insignitus, ad hanc artem nostram nobilissimam mentem cogitationesque convertit. Fieri enim vix poterat ut Candidatus meritissimus, qui non vulgari pollet ingenio, et adeo tenaci discendi proposito incenditur, et sponte sua ad id omne quod aequum et bonum est ferri videtur, is rite et magno cum fructu in arte aequi et boni non progrediretur, talemque se non exhiberet, qualem perpetuo se apud nos praestitit, sollertem, industrium, ac diligentissimum in omni optimi alumni officio adimplendo et in comparanda ubere cognitionum suppellectile, qua communitus et Professoribus in privatis periculis, et huic amplissimo Ordini in ea quam modo absolvit publica disputatione, omnino videtur satisfecisse.

Praesto itaque sint praemia honorifica quae eximiae virtutis, singularisque doctrinae viro debita esse, iustissimo iudicio Patres declararunt.

Laureo serto caput tuum praecingo: equestri anulo digitum exorno; venerata tibi pateant legum, canonumque volumina, quae in communem Ecclesiae et Civitatis utilitatem deinceps possis iure tuo interpretari; ego demum, publica fungens potestate, te, CAROLE CUTTICA, Iuris utriusque Doctorem creo, instituo, ac publice renuntio, annuente Illustrissimo ac Reverendissimo Regiae Academiae Procancellario.

Rite nunc peracto Academico studiorum cursu, meritissime Doctor, alia iam meta tuis patebit contentionibus, et amplior in Clericali militia campus, benevola et prolixa Excellentissimi Episcopi tui voluntate, tibi reserabitur, quem, nullus equidem dubito, sicuti eadem qua hactenus usus es virtute et solertia, ita etiam magna cum laudum accessione percurres. Sic interim Omnipotens hominum rerumque Arbiter ad Ecclesiae bonum, ad maius honestissimae tuae familiae decus incolumem te florentemque quam diutissime servet!

HABITA FACULTATE

5834903